

BILTEN UKPS
broj 3 – mart 2011.

„Neka smo siti svega. Jednom se živi“
(Aleksandar Baljak)

Februar isprva *puerilan* (*Manequin Pisse*, golišavi flamansko-valonski pišamališa, prurušen u srpsku narodnu nošnju, uz himnu „Bože pravde“), kasnije *febrilan* (molitveni doručak raskrinkao tezu o religiji kao opijumu za mase, a slepi zanos prenesen na Dan žarkih cjelova), pa *sterilan* (razgrtanje jalovine sa horror-honorara na površinskom kopu *Kolubara* podsetilo da *colobar* na latinskom znači zmija, a sa zavejanog Kopa razvejane sumnje da će se čemerom jednih puniti čemer drugih, jer su predlozi bili em dalekosežni, em neizbežni, em skroz sveži, podneseni dok vani sneži). **XXX** Iza smučanja usledilo klizanje (cena), pa žudno očekivani martovski start proleća. Strepnja od martovskih ida nezadovoljnika odgođena romantično-aromatičnim osmim. Deveti delovao kao da su žene, prethodnog dana (raz)mažene, izbacile muževe, a ovi potražili spas u Sigurnoj kući na poprištu Првог балконског рата – „Код коња“. A dvanaestog po osmi put potvrđeno beznađe izazvano zlikovačkim činom: mladost može da bira između kraduckanja bez rada, raduckanja bez krađe, ili da se (s)nađe u statusu konstitutivnih izbeglica. **XXX** Исказивање напредњаштва седењем и бездејатељним зајвањем на ползу отечества биће олакшано подгузним изумом: *Stiropor* при ректалној температури мења молекуларни састав у *Sirotopor*. Ово идеално средство подједнако добро изолује *regio glutei* од хладне родне груде и Србију од Европе. **XXX** Kad je vlada izgubila autoritet, premijer – uvređen izjavom da je reprizer – tražio od poštenog nalazača Mlade da, zbog soliranja izvan skladnog koalicijskog foliranja, sađe sa lađe. Svi se potom složili da vladu treba ponovo obrazovati, ali obrazovne ustanove prestale sa radom. U očajničkom pokušaju drešenja čvora odbačen predlog preimenovanja premijera u Cvetka Mirkovića (poslanici smatali da se to ne bi primetilo). Ipak, *at last*, korenito-temeljita rekonstrukcija zadesila izvršnu vlast: od (pre)velikog broja malih nastao (o)manji broj velikih celina. Tako se demokratija u povelju, umesto redovne zamene pelena, opredelila za njihovu razmenu: neminovno nominovani i **unanimno** aminovani isluženi zaslužnici pristali i na *Cleanex codex tacitus*. **XXX** Santjago Kalatrava, ikona svetske arhitekture, bio u inkognito poseti (Gradskom zelenilu, pretpostavljamo, jer gde on pokupi fil sa harmonije, tu od privrednog oporavka ne nikne ni travka). **XXX** Naučno podbadaње zavada (*Science friction*) i dalje neguje *Reality show* kao idealno mesto afirmacije domicilnih imbecila. **XXX** Tokom dodele Oskara jedna od dobitnica opsovala kao prava kočijaška oskaruša. **XXX** Nije istina da u pitarniku EU stoji: *Kako suzbiti pirateriju u postojbini deseteračkog veličanja hajdučije?* **XXX** Из прпошне крошње секВоје, заштићеног примерка Националног парка, реско упозорење: Легализам није лагализам! Ergo, легално нема везе са леталним. **XXX** Putin sreo bajkere. Bejkeri dižu cene.

Тхе ластуан: Stabilnost trotrupnog katamarana vlade obezbeđuje
homo duplex Мирко Цветковић премијер - finansijer Cvetko Mirković.

MARIO VARGAS LJOSA MEĐU SRBIMA

Salon Francuske 7 nedavno je opet bio pun sveta. Tribina Prevodilački salon ponudila je radoznoj publici zanimljivu priliku da uživo čuje lične priče nekoliko izvrsnih prevodilaca-hispanista o tome kako su, svako u svoje vreme, prevodili intrigantne romane Vargasa Ljose. Peruanski pesnik, romanopisac, dramski pisac, esejist, profesor, prevodilac, novinar i političar Horhe Mario Pedro Vargas Ljosa poznat je našoj čitalačkoj publici već tridesetak godina, došavši na talasu (našeg i svetskog) živog zanimanja za hispanoameričku književnost.

Od 1981. i pojave prvog njegovog prevoda na srpski (*Pantaleon i posetiteljke*, Silvija Monros), mnogi su se naši hispanisti, poznavaoi hispanoameričkih književnosti, uspešno ogledali u prevođenju pojedinih Vargas Ljosinih romana, stvorivši čitavu malu biblioteku. Nobelova nagrada za književnost 2010. predstavljala nam je spoljašnji povod za organizovanje male salonske rekapitulacije našeg bavljenja ovim autorom.

Na večeri u Prevodilačkom salonu u četvrtak, 10. marta 2011. najpre je, radi obuhvatnosti uvida, pročitan popis prevoda Vargas Ljosinih dela na srpski, kao i spisak odnosnih prevodilaca (od kojih se na večeri mogao naći samo simboličan uzorak), posle čega su cenjeni gosti-sagovornici, svako sa svoje strane, doprineli stvaranju mozaične predstave o autoru o kojem je reč. Profesor Dalibor Soldatić, upravnik Katedre za iberijske studije Filološkog fakulteta, višedecenijski promoter hispanoameričkih književnosti (i danas u Laguni urednik novopokrenute biblioteke „Najbolji španski romani XX veka“) upoznao je prisutne sa osnovnom književnom mapom hispanske Južne Amerike i mestom Vargasa Ljose na njoj.

Marica Josimčević, prevodilac i pisac, predstavila je *Tetka Huliju i piskarala* sa prevodilačkog i književno-kritičkog stanovišta, s posebnim osvrtom na piščev jezik i svoje iskustvo u njegovom prenošenju na srpski.

Silvija Monros Stojaković sa zadovoljstvom se prisetila svog prevođenja *Pantaleona i posetiteljki*, i bravuroznog stila koji ju je koliko stavio na muke toliko i stvaralački nadahnuo.

Aleksandra Mančić je roman o neuspeloj revoluciji u Peruu 1958, *Povest o Majti*, sagledala u širem istorijskom i književnom kontekstu Latinske Amerike, kao i u obuhvatnijoj slici Vargas Ljosinog stvaralaštva (i ideološkog razvojnog puta).

Vargas Ljosa kao dramski pisac prvi put nam se predstavio preko prevoda Bojane Kovačević-Petrović (*Drame*, Gradska biblioteka Zrenjanin, 2010). Opisavši svoje iskustvo u prevođenju ovih drama, u čemu je veliku ulogu odigrala njena bliskost sa pozorištem (zrenjaninskim, novosadskim SNP), Bojana Kovačević-Petrović je nagovestila mogućnu dalju sudbinu Vargas Ljosinih drama na našim scenama.

Prevodilac i pesnik Branislav Prelević, zaokružujući Vargas Ljosin portret, predstavio je dosad neprevedenu knjigu njegovih eseja *Neprestana orgija* (u čije se prevođenje sam upustio). U ovoj knjizi Vargas Ljosa-pisac, sa naspramne strane, teorijski razmišlja o fenomenu pisca (pre svega, o Floberu), i o zakonima i elementima stvaralačkog postupka.

Čini se da je publika bila zadovoljna onim što je čula, jer je pljeskala posle svakog izlaganja. Takođe se čini da se osetila potaknuta da krene u (početno, ponovno) čitanje knjiga ovog peruanskog gospodina.

Publici je domaćin bila urednica i voditeljka Salona Miroslava Spasić. (MSS)

U PREVODILAČKIM RADIONICAMA

Pred kraj februara u goste Udruženju književnih prevodilaca Srbije došla je prva grupa učenika Filološke gimnazije. Time je započela serija susreta djaka te gimnazije sa prevodiocima, članovima UKPS-a. Susreti treba da omoguće djacima da steknu jasniji uvid u profesiju za koju će se možda opredeliti i da im otvore vrata u svet književnog prevođenja – njegove probleme, teškoće i kreativne domete.

Prvu grupu od desetak učenika dovela je profesorka španskog Dragana Bajić, a sa đacima je razgovarala, na srpskom i španskom, Silvija Monros Stojaković koja je gostima na rastanku poklonila nekoliko knjiga svojih prevoda.

Poseta je bila i prilika da budući prevodioci vide zgradu i prostorije granskog udruženja, upoznaju se sa glavnim nagradama kao i sa likovima stvaralaca koji su proslavili ovu profesiju.

Susreti su nastavljeni radionicom koju je 17. marta Spomenka Krajčević, prevodilac sa nemačkog, održala sa đacima Filološke gimnazije. Pošto je to bila manja grupa, ostvarena je ideja o radioničarskom radu: na osnovu primera iz prakse Spomenke Krajčević, zajednički su tražena najbolja rešenja.

Gotovo istovremeno, naime 9 marta, u Domu Kulture Studentski grad započeo je ciklus predstavljanja prevodilaca, članova našeg Udruženja, susretom pod nazivom U prevodilačkoj radionici Spomenke Krajčević. Sledeći susret, U prevodilačkoj radionici Mirjane Grbić, održava se 23. marta, a potom slede susreti sa Jelenom Stakić, Silvijom Monros Stojaković i Milošem Konstantinovićem.

Spomenka Krajčević

*Drage kolege,
Čast nam je da vas obavestimo da će u prostorijama Udruženja, Francuska 7, u petak, 1. aprila u 19 časova našoj koleginici Slavici Miletić biti dodeljena prestižna nagrada „Mihailo Đorđević“ za najbolji prevod književne proze sa engleskog jezika u periodu 2009-2010. godine. Dođite da joj čestitamo zajedno!*